

Nr 214

Av fröken **Olsson m. fl.**, om anslag till Arbetarnas bildningsförbund för verksamhet bland döva.

(Lika lydande med motion nr 168 i Första kammaren)

De döva är när det gäller möjligheter att försörja sig och att reda sig själva i hemmet bättre ställda än många andra handikappade, men när det gäller teoretiska studier, de flesta slagen av kulturkonsumtion" och kontakten med andra människor har de mycket stora svårigheter. Från radio, konserter och föreläsningar är de helt utestängda, teater- och TV-program kan de endast i mycket begränsad utsträckning tillgodogöra sig. De har tillgång till tidningar och böcker, men språkutvecklingen blir genom dövheten så försenad och försvårad att flertalet döva inte efter avslutad skolgång har ett sådant ordförråd att de obehindrat läser vanlig litteratur.

Sveriges dövas riksförbund har gjort mycket för att ge sina medlemmar fortbildning och för att bryta den isolering de döva så lätt råkar i. De har nyligen förvärvat en egen kurs- och semestergård, Carlborgsonsgården vid Leksand, och de har anslutit sin organisation till ABF. De har alltså nu en plats för sina kurser och en huvudorganisation, som kan ge dem den hjälp de behöver med organisation och administration av sin bildningsverksamhet. Det finns alltså förutsättningar för att det nya anslag på 18 000 kr. som i årets statsverksproposition föreslås till kultur dagar, föreningsledarkurs och veckoslutskurser för döva skall kunna utnyttjas på bästa sätt. Om kurserna skall bli till verklig nytta bör de emellertid följas upp med fortsatt studiarbete. De döva behöver en egen instruktör, antingen en av dem själva eller någon som ingående känner deras problem och är van att meddela sig med dem. Han skulle organisera studiecirklar, utarbeta studiematerial eller tillrättalägga redan befintligt material, ge råd och anvisningar åt studieledare, som är villiga att ha döva med i cirklar för hörande o.s.v. Det lämpligaste vore kanske att han anställdes hos ABF:s daladistrikt och bodde och hade sin expedition på Carlborgsonsgården.

ABF har i flera år haft ett särskilt anslag för att bedriva folkbildningsverksamhet bland sjömän, som ju inte heller har möjligheter att delta i de vanliga studiecirkelarna. Ett liknande anslag för de dövas räkning under det närmaste budgetåret skulle ge ABF möjligheter att i samråd med Sveriges dövas riksförbund pröva sig fram till en lämplig organisation, för vilken anslag sedan kunde sökas i vanlig ordning.

Vi föreslår alltså,

att riksdagen måtte bevilja Arbetarnas bildningsförbund ett anslag av 40 000 kr. att användas för folkbildningsarbete bland döva.

Stockholm den 25 januari 1965

Gunnel Olsson   Anna-Lisa Lewén-Eliasson   Essen Lindahl